

FE26 PROJECT

FE26 RESIDENCY

Maro Avrabou και Dimitri Xenakis (Ελλάδα) - Settlement
[MaroAvrabou & Dimitris Xenakis - The inherited earth](#)

Το έργο "settlement" - οικισμός της Maro Avrabou και του Dimitri Xenakis αποτελείται από μία εγκατάσταση τριών κύβων τοποθετημένων στο χώρο. Οι καλλιτέχνες επέλεξαν το τετράγωνο, γιατί είναι μια σταθερή μορφή, ένα διάγραμμα που συμβολίζει το πεδίο, τα βασικά σημεία. Είναι επίσης η βασική ενότητα του οικογενειακού σπιτιού του οποίου η επανάληψη σχηματίζει ένα χωριό, μια πόλη. Δουλεύουν με υλικά που σχετίζονται με το τοπίο και την κοινωνία των Κυκλάδων. Οι αγκαθωτοί θάμνοι (4-5 είδη) άλλωστε είναι πανταχού παρόντα φυτά. Ο σπλισμός και τα συγκολλημένα πλέγματα είναι σύγχρονα δομικά υλικά που χρησιμοποιούν οι κάτοικοι για την οριοθέτηση και την προστασία των καλλιεργειών. Σε κάποια απόσταση, με το παιχνίδι της σκιάς και του φωτός, η εγκατάσταση παρομοιάζεται με τα μικρά αγροτικά καταφύγια στο βουνό.

BIO

<http://avrabou-xenakis.com/>

Η Μάρω Αβραμπού, εικαστικός και σχεδιάστρια φωτός, εργάζεται τόσο στον τομέα των εικαστικών τεχνών όσο και σε αυτούς του θεάτρου, του χορού και της όπερας. Ο Δημήτρης Ξενάκης, εικαστικός, εργάζεται μέσα και με το τοπίο, ανανεώνοντας συνεχώς την καλλιτεχνική του γλώσσα για να αλληλεπιδρά με το περιβάλλον. Ζουν στη Γαλλία και εργάζονται στην Ευρώπη, την Ασία και τη Νότια Αμερική. Οι δυο τους συνεργάζονται σε έργα που συνυπογράφουν που αμφισβητούν τους χώρους διαβίωσης, τις απόψεις, τις μορφές και το φως. Εργάζονται σε όλα τα είδη έργων που αφορούν αστικά και φυσικά τοπία. Τα έργα τους ασχολούνται με το τοπίο, το χτισμένο και το φως. Οι εγκαταστάσεις τους, συχνά μνημειώδεις σε μέγεθος, είναι ένας διάλογος με τις τοποθεσίες, τη μορφολογία τους, την ιστορία τους, την ταυτότητά τους. Η κοινωνική και περιβαλλοντική πτυχή και η ανθρώπινη διάσταση είναι σημαντικά στοιχεία αυτής της προσέγγισης: η συνεκτίμηση της ιδιαιτερότητας ενός ιστότοπου και η εμφάνιση που μπορεί κανείς να φορέσει σε αυτόν. Με βάση αυτό, η Μάρω Αβράμπου και ο Δημήτρης Ξενάκης εργάζονται για να δημιουργήσουν τη σύνδεση μεταξύ του υπάρχοντος και της καλλιτεχνικής παρέμβασης.

Vincent-Palazzi Mathias (Γαλλία) - Strifogeros

[Mathias Vincent Palazzi - The inherited earth](#)

Vincent-Palazzi Mathias με το έργο Strifogeros, δημιουργεί μισή κυκλαδίτικη μαρμάρινη πόρτα σε ένα εγκαταλελειμμένο μικρό βοηθητικό χώρο στο λατομείο του Αγίου Ελευθερίου, ένα συσχετισμό ανάμεσα στις ξερολιθικές δομες και τη σύγχρονη δόμηση. Σε όλο το δυτικό τμήμα της Τήνου υπάρχουν ξερολιθιές, που αποτελούνται από τεράστια ποσότητα αχρησιμοποίητης πέτρας. Ενώ τα τείχη αυτά ήταν κάποτε αναπόσπαστο μέρος της αγροτικής παραγωγής του νησιού, η χρήση τους έχει μειωθεί τα τελευταία χρόνια. Παρόλα αυτά, πολλοί αναγνωρίζουν τα τείχη ως πολύτιμο μέρος της κληρονομιάς του νησιού που απαιτεί διατήρηση.

Δίπλα σε αυτούς τους πέτρινους τοίχους, χτίζονται κτίρια χαμηλής ποιότητας κατασκευασμένα από κυλίνδρους για να φιλοξενήσουν εποχικούς τουρίστες. Η επικράτηση αυτών των εισαγόμενων, ενεργοβόρων υλικών εγείρει ερωτήματα σχετικά με τις οικονομικές και ιδεολογικές συνθήκες που οδήγησαν στη χρήση τους έναντι άφθονων τοπικών υλικών. Επιπλέον, ποια είναι η σχέση μεταξύ αυτών των εισαγόμενων υλικών και της κληρονομιάς του νησιού.

BIO

Ο Mathias Vincent-Palazzi (1994) είναι ερευνητής και χωροταξικός σχεδιαστής. Μετά την αποφοίτησή του από το Sandberg Instituut, ίδρυσε το στούντιο έρευνας και δημιουργίας Niveau Zéro Atelier στη γενέτειρά του Παρίσι.

Χάρη στα εργαλεία της αρχιτεκτονικής, της τέχνης και του σχεδιασμού, το στούντιο αναπτύσσει έργα επικεντρωμένα στις πρακτικές που κατοικούν σε συγκεκριμένες περιοχές. Κοιτάζοντας πώς διαπλέκονται αυτές οι κοινωνικές, οικολογικές, τεχνολογικές και οικονομικές επείγουσες ανάγκες, το στούντιο φτιάχνει αντικείμενα, προτείνει αφηγήσεις, προτείνει λύσεις, συχνά ενστερνιζόμενη την τεχνική ως φορέα επαναοικειοποίησης του κόσμου.

Προερχόμενη από αναλύσεις για συγκεκριμένες τοποθεσίες, προκύπτει μια πρακτική πολλαπλής κλίμακας, που κυμαίνεται από πειραματική έως καθαρά λειτουργική, η οποία μπορεί να περιλαμβάνει τόσο εικασίες όσο και/ή απλή κατασκευή.

<http://www.niveauseroatelier.space>

Miriam Isasi (Ισπανία) - Balada de cantera

[Miriam Isasi - The inherited earth](#)

Το τραγούδι του λατομείου, είναι ένα συμμετοχικό έργο δημιουργημένο από την καλλιτέχνη με την βοήθεια της resident μαρμαρογλυπτικής Camille Cornillon και της εικαστικού Αλεξάνδρας Γρυπάρη. Το αντικείμενο είναι η ενέργεια, μια ενέργεια που εκφράζεται μέσα από δονήσεις, συνέργειες, συντονισμούς και γραμμές δύναμης, με γλώσσες που κυμαίνονται από το αισθητικό και το σπλαχνικό, το εποικοδομητικό και το συμβολικό. Μια αναπαράσταση των εσωτερικών ρυθμών της ύλης. Ηχητική χαρτογραφία, πρωτόγονη γραφή και συμβολισμός. Οι ρυθμοί του σφυριού και του δείκτη κατά τη χάραξη του μαρμάρου ορίζουν ένα «τέμπο», μια μελωδία με την επανάληψη. Η κίνηση του χεριού κάνει μια ακριβή παραβολή. Διατεταγμένες μορφές κινητικής ενέργειας σε ένα επίπεδο. Χειρονομικές παρτιτούρες, ενέργεια που μετατρέπεται σε ήχο

BIO

Η Miriam Isasi έχει διδακτορικό στις Καλές Τέχνες από το EHU/UPV και το UNAM στο Μεξικό. Η Miriam έχει λάβει προγράμματα διαμονής στην Ισπανική Ακαδημία στη Ρώμη (Ιταλία), Artist x Artist (Κούβα), Ίδρυμα BilbaoArte, Kunsthaus στο Bregenz (Αυστρία), EAS-EZE Bitamine Faktoria (Irún-Buenos Aires), MA Studio στο Πεκίνο, Nekatoenea στο Hendaye (Γαλλία), στο Centre d'Art i Natura στη Farrera (Ισπανία) και στο Εθνικό Αυτόνομο Πανεπιστήμιο του Μεξικού.

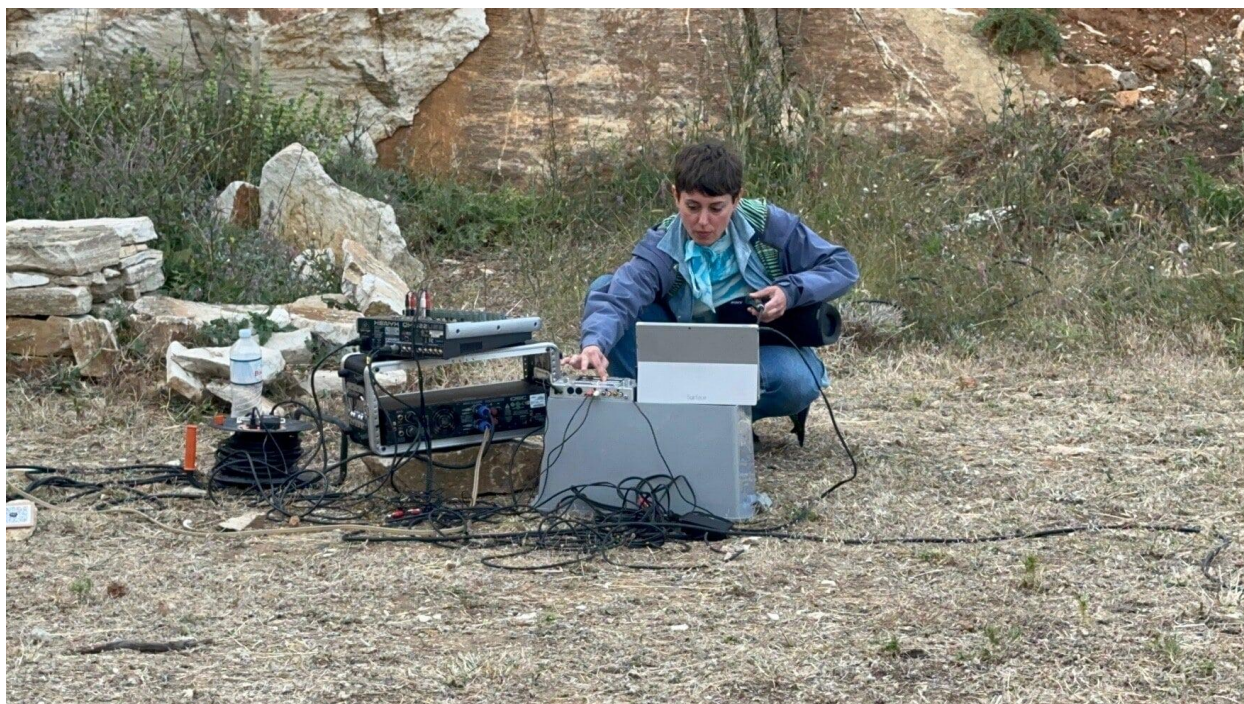
Από μια σύγχρονη θέση, δημιουργεί έναν λόγο που χτίζεται από το κλείσιμο του ματιού στην ανθρωπολογία, ιστορία, ακτιβισμός, αλχημεία, τοπίο και μνήμη.

Η Miriam είχε επίσης διάφορες εκθέσεις στο ARTIUM, την Ισπανική Ακαδημία στη Ρώμη, την Ακαδημία San Fernando, το Μουσείο Guggenheim Bilbao, το Μουσείο Καλών Τεχνών του Μπιλμπάο, την αίθουσα Rekalde, MUSAC, HUARTE, CAB, το Ίδρυμα BilbaoArte, Azkuna Zentroa Alhóndiga στο Bilbao, το Μουσείο San Telmo, το Tabakalera, το Montehermoso ή το Κέντρο Τέχνης La Panera στη Lleida μεταξύ άλλων. Η Miriam αυτή τη στιγμή συνεργάζεται με την Talka Galería στην παραγωγή και την οπτικοποίηση μερικών από τα τελευταία του έργα.

<http://www.miriamisasi.com>

Γεωργία Καρύδη (Ελλάδα) - The rock is also an ear

[Yorgia Karidi - The inherited earth](#)

Το έργο «Ο βράχος είναι κι ένα αυτί» είναι μια μοναδική εκρηκτικά συγκινητική ηχητική performance για όρθιο/περιπατητικό κοινό, που δημιουργήθηκε για το λατομείο του Αγίου Ελευθερίου στον Πύργο της Τήνου. Χρησιμοποιώντας ηχογραφήσεις πεδίου, σύστημα ra και δύο διαφορετικές λεκτικές παρτιτούρες που δημιουργήθηκαν τον Μάιο του 2023. Η παρτιτούρα ένα δημιουργείται από τη Miriam Isasi και μια εκδοχή είναι σκαλισμένη από έναν από τους μαρμαρινούς όγκους του λατομείου και είναι ένα κομμάτι που συμβολίζει τον απόηχο των χαμένων ήχων των μαρμαροτεχνιτών που ταξιδεύουν πάνω από το χωριό. Το άλλο που δημιούργησε η Γεωργία Καρύδη, ένα κομμάτι που κοιτάζει τον ήχο ως ένα σύνθετο πολυστρωματικό υφαντό, φτιαγμένο με μια πληθώρα ηχογραφήσεων από την επιτόπια έρευνα της για τις ανθρώπινες φωνές του νησιού και την αντήχηση του υλικού.

BIO

Η Γεωργία Καρύδη, είναι εικαστικός, μουσικός, dj και performer, της οποίας τα έργα /live sets εστιάζουν στην ακρόαση, τις φωνητικές ιδιότητες και τις συνθέσεις μεταξύ των μέσων και των ειδών. Δουλεύει με ζωγραφική, γλυπτική, βίντεο, περφόρμανς, ήχο και λεκτικές παρτιτούρες. Έχει δουλέψει εκτενώς με την ανθρώπινη φωνή στην performance επιθυμώντας να κατανοήσει το ιστορικό, πολιτικό και πολιτιστικό πλαίσιο της ύπαρξης μιας θηλυκότητας στον κόσμο. Η σύνδεσή της με την κοινότητα πυ ανήκει και η συνεργασία με καλλιτέχνες και μουσικούς καθώς και η ποίηση μέσα στις απλές χειρονομίες είναι οι αξονες της δουλειάς της. Η πρόσφατη πρακτική/έρευνά της, χρησιμοποιεί τη συμβολική φράση Free Things και είναι αφιερωμένη στην αποτύπωση της δημιουργικής διαδικασίας και των σπάνιων απελευθερωτικών στοιχείων στη σημερινή ζωή. Εργάζεται στο ίδιο θέμα με μια ομάδα εφήβων στο Σχολή Πρόληψης του ΚΕΘΕΑ, δημιουργώντας μαζί τους ένα ντοκιμαντέρ. Η δουλειά της είτε σόλο είτε σε συνεργασία με άλλους έχει κυκλοφορήσει μεταξύ άλλων σε labels όπως Nutty Wombat, Inner Ear Records, Orila Records, Ecstatic, Bokeh Versions.

Μαρία Βαρελα (Ελλάδα) - Rock n Rose

[Maria Varela - The inherited earth](#)

Η Μαρία Βαρελα δημιούργησε το Rock n Rose, ένα υφαντό το οποίο αποτελεί ένα υφασμένο αρχείο, το οποίο οπτικοποιεί τα γεωλογικά στοιχεία του μαρμάρου που εξορύσσονταν από το λατομείο του Αγ. Ελευθέριου στην Έξω μεριά της Τήνου. Τα αριθμητικά δεδομένα της χημικής ανάλυσης του πετρώματος όπως καταγράφονται από την Ελληνική Αρχή Γεωλόγων και Μεταλλευτικών Ερευνών (Ε.Α.Γ.Μ.Ε.) δημιουργούν το μοτίβο του υφαντού, ενώ η χρωματική παλέτα ορίζεται από την πετρογραφία του πετρώματος. Ταυτόχρονα ο διάκοσμος του προέρχεται από σχέδιο φιλέ, παραδοσιακής Τηνιακής τεχνοτροπίας εργόχειρου.

BIO

Η Μαρία Βαρελά είναι εικαστικός και η παραγωγή της εστιάζει στις δημιουργικές εφαρμογές των νέων τεχνολογιών, στην υφαντική οπτικοποίηση δεδομένων και στη συνεργασία με κοινότητες γυναικών. Πειραματίζεται με τρόπους που το αρχαικό γεγονός μεταγράφεται από το ψηφιακό περιβάλλον στο φυσικό κόσμο. Δημιουργεί ψηφιακά και φυσικά αντικείμενα και εκδηλώσεις διερευνώντας έννοιες όπως η ταυτότητα, η μνήμη, η παράδοση και οι κατασκευές αυτών.

Έχει παρουσιάσει τη δουλειά της σε πολυάριθμες εκθέσεις διεθνώς, σε μουσεία όπως το TMOFA (Ταϊβάν), Bozar (Βέλγιο), το ΕΜΣΤ, το MOMus και το Μουσείο Ιστορίας της Ελληνικής Ενδυμασίας (Ελλάδα) καθώς και σε ομαδικές εκθέσεις όπως Festival de Arte_Videobrasill (Σάο Πάολο), Media Art Biennale (Βρότσλαβ), Siggraph (Βανκούβερ), Transmediale (Βερολίνο), ISWC (Seattle), Piksel (Μπέργκεν), Tetramatyka (Λβιβ), Εικαστικοί Διάλογοι – Στέγη Ιδρύματος Ωνάση (Αθήνα) κ.α. Το 2021 βραβεύτηκε με το Selected Art Award από το Taoyuan Museum of Fine Arts στη Ταϊβάν.

Έχει ολοκληρώσει τις μεταπτυχιακές σπουδές της MA Interactive Media (2010), Goldsmiths College University και PG Fine Arts (2007) Central Saint Martins, στο Λονδίνο και τις προπτυχιακές σπουδές της στο τμήμα Εικαστικών τεχνών και επιστημών της Τέχνης (2005), Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

<http://www.maria-varela.com/>

Elsa Martinez- Marie Herve (Γαλλία) - Heavy to carry

[Elsa Martinez Marie Herve - The inherited earth](#)

Η Elsa Martinez- Marie Herve, το έργο Heavy to carry στην Τήνο λειτουργεί ως ένα νέο κεφάλαιο που εστιάζει στην εξόρυξη και μετατροπή μαρμάρου στο νησί, με επίκεντρο τη μεταμόρφωση και τη γλυπτική σε σχέση με την τρέχουσα έρευνά των δημιουργών για τα υλικά και το εμπόριο και τις μετακινήσεις πρώτων υλών στη Μεσόγειο. Η εγκατάσταση και οι εικόνες κατασκευάζουν μια εικαστική και γλυπτική μελέτη - ανάμειξη κομματιών που εξαγονται από τεχνίτες, ορατές τροποποιήσεις του τοπίου μέσω αυτής της δραστηριότητας, χειρονομίες των μαθητών του σχολείου μαρμάρου και παραδοσιακές λεπτομέρειες των σπιτιών των κατοίκων. Προσπάθησαν να αποτυπώσουν ένα συναίσθημα που γινόταν όλο και πιο παρόν μέσα από τις βόλτες: αυτό το συντριπτικό όραμα της πέτρας και των λατομείων σε αυτό το μέρος του νησιού, που αντιπαράθεται

με την ξηρότητα της γης. Η βαριά μεταφορά είναι μια εργασία σε εξέλιξη που αφορά το κύριο αντικείμενο μελέτης: τις μαρμάρινες πέτρες.

BIO

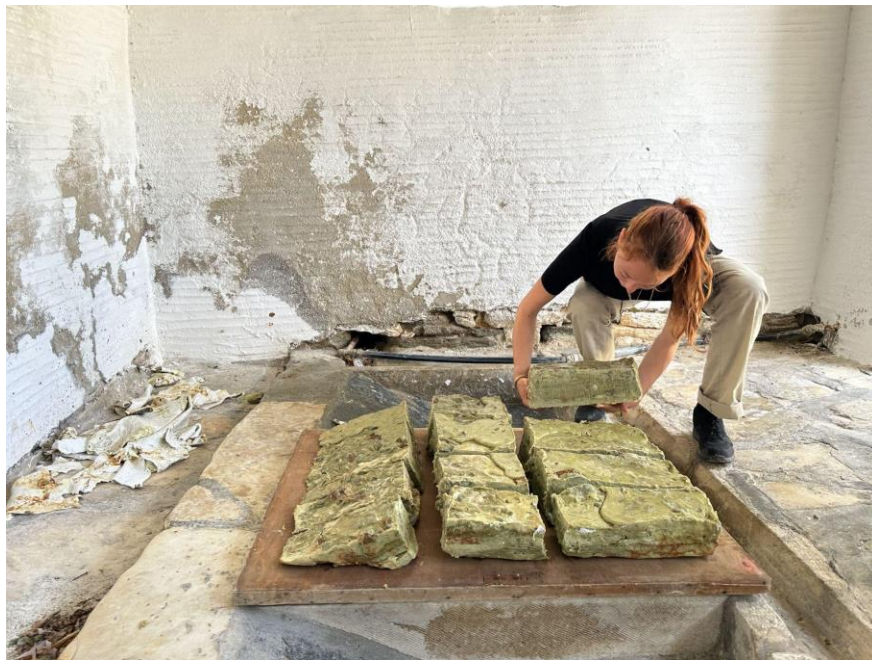

Η Marie Hervé και η Elsa Martinez εργάζονται ως δίδυμο από το 2020. Σχεδιάζοντας μια τροχιά στα εδάφη της περιοχής της Μεσογείου, το έργο τους εστιάζει στη δυτική ιστορία και τους μύθους της ως μια φανταστική, φανταστική κατασκευή, ένα μέρος συλλογικών προβολών ή πολιτικών και κοινωνικών περιθωριοποίηση. Εξερευνώντας τις έννοιες των ερειπίων, της ανοικοδόμησης και της μνήμης, αναπτύσσουν μια φωτογραφική και πλαστική έρευνα μεταξύ εικόνας και γραφής, αρχαιολογίας και αρχιτεκτονικής. Συμμετείχαν στο Nuovo Grand Tour Residency στην Απουλία (Ιταλία) με την υποστήριξη του Institut Français Italia και τους απονεμήθηκε η ερευνητική υποτροφία Eurazeo το 2021. Το έργο εκτέθηκε στη Librairie du Palais Gallery (Arles, FR), στο Hôtel de l'«Industrie» (Παρίσι, FR), στο FRAC Paca (Μασσαλία, FR) και στο Salon Approche (Παρίσι, FR), μεταξύ άλλων.

<https://marie-herve.com/Sand-of-noises>

Emilia Sølvesten (Δανία) - Softened into marble, grew warm

[Emilia Solvsten - The inherited earth](#)

Το «Μαλακώθηκε σε μάρμαρο, θερμάνθηκε» είναι ένα έργο τέχνης της **Emilia Sølvesten** που εξερευνά τη συχνά αόρατη εργασία που εμπλέκεται στην εξόρυξη και την παραγωγή μαρμάρου. Η αφετηρία της για αυτήν την κατοικία είναι στις Πλίστρες στον Πύργο Τήνου, όπου οι γυναίκες έπλεναν τα ρούχα τους πριν από την τοποθέτηση του ηλεκτρικού ρεύματος το 1967. Αντί να βλέπουν το μάρμαρο ως σύμβολο δύναμης και πλούτου, το έργο το πλαισιώνει ως κρίσιμο υλικό κατασκευής που υποστήριζε τον καθημερινό ρυθμό και τις δραστηριότητες της αυτάρκης κοινότητας του Πύργου.

Το έργο χωρίζεται σε 3 στάδια: 1, η **Sølvesten** κάλεσε μαθητές από τη Σχολή Καλών Τεχνών στον Πύργο να συμμετάσχουν σε μια συλλογική πλύση των κεντρικών πλυστρών του χωριού, ενός παραδοσιακού δημόσιου πλυντηρίου, ως φόρο τιμής στη διατήρηση της αρχιτεκτονικής και της δουλειάς που έγινε. από τις γυναίκες του χωριού. 2, η **Sølvesten** έριξε το παραδοσιακό ελληνικό πράσινο σαπούνι, το **Αρκάδι**, στον αρνητικό χώρο των πλυστρών. Επιπρόσθετα, εμπότισε το σαπούνι με χρώμα και σκόνη που περιέχει σκουριά

από την παλιά μηχανή διαλογής πέτρας που χρησιμοποιήθηκε στον Άγιο Ελευθέριο, δημιουργώντας μια αισθητική και άρωμα που αντικατοπτρίζει την ουσία του λατομείου. & 3 κοπή του σαπουνιού σε κομμάτια, τη διανομή του στο κοινό και την πρόσκλησή τους να συμμετάσχουν στο συλλογικό πλύσιμο των χεριών στο λατομείο.

BIO

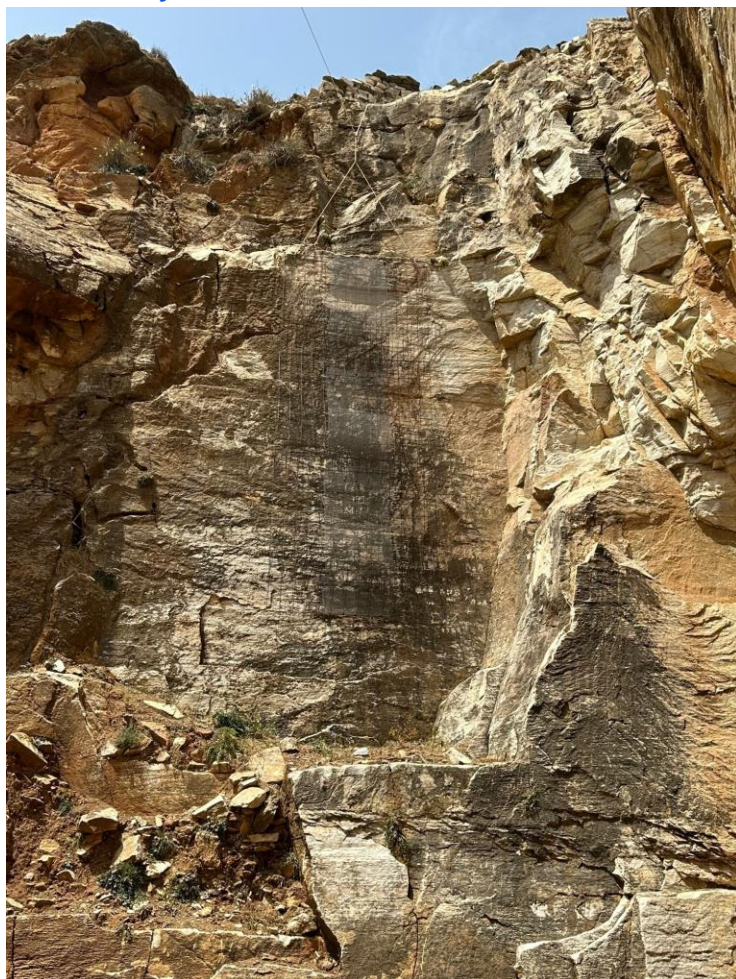
Εργάζομαι στο μεταίχμιο της performance, της ζωντανής εγκατάστασης και της γλυπτικής. Αξιοποιώντας επιρροές και εμπειρίες από τις τέχνες του θεάματος, εξερευνώ την κίνηση και τη συμπεριφορά που σχετίζονται με την ιστορία και τη μνήμη των προγόνων μου και τον αντίκτυπό τους στο σημερινό κοινωνικό-πολιτικό μας τοπίο.

Τα έργα μου απεικονίζουν τις αλληλεπικαλύψεις της παράδοσης, της μυθολογίας και του τρόπου ζωής, εξετάζοντας το πώς συνδέονται με τη μεσολάβηση και την παραγωγή ταυτότητας μέσω νέων τεχνολογιών και κυκλοφοριών μορφών. Έτσι, η πρακτική μου λειτουργεί ως χώρος προβληματισμού σχετικά με τις διαδικασίες μετάβασης, υβριδισμού και μετασχηματισμού, ωθώντας αυτά τα ερωτήματα σε υλικές έρευνες για το «παιδί της τρίτης κουλτούρας» και άλλα διαπολιτισμικά ή/και διαπροσωπικά ζητήματα. Ενσαρκώνοντας τη διαπλοκή της «καθημερινής ζωής» και της κληρονομιάς, αμφισβητώ τα φυσικά όρια της γλυπτικής μέσω του ήχου, της μυρωδιάς, των κραδασμών, της θερμότητας και της κίνησης, δίνοντας έμφαση στην παρουσία της ιστορίας που μπορεί να μην έχει πλέον φυσικό σώμα αλλά εξακολουθεί να κινείται γύρω και μέσα μας, καθορίζοντας τις κοινωνικές μας κατασκευές του σήμερα.

<https://emiliasilverstone.cargo.site/>

Franeq Wardyński (Πολωνία) - Rebar

[Franeq Wardynski - The inherited earth](#)

Φωλιασμένο στο νησί της Τήνου, στην Ελλάδα, βρίσκεται το λατομείο μαρμάρου του Αγ. Ελευθερίου. Είναι μια τοποθεσία μεγάλης ιστορικής και πολιτιστικής σημασίας, με μαρμαρίνους τοίχους καλυμμένους με σταλαγματιές και ραβδώσεις σκουριασμένου σιδήρου, που χρησιμεύουν ως απόδειξη των επιπτώσεων της εκβιομηχάνισης στη φύση. Είναι εδώ που η εγκατάσταση του καλλιτέχνη Franeq Wardyński, Rebar, κρέμεται απαλά, αιωρούμενη έξι μέτρα πάνω από το έδαφος στον δυτικό τοίχο του λατομείου.

Ο οπλισμός είναι μια έκφραση της τομής μεταξύ βιομηχανίας και φύσης. Έχει διαστάσεις 3 επί 9 μέτρα και είναι κατασκευασμένο από ανακυκλωμένο σίδηρο, κοινό χαρακτηριστικό του τηνιακού τοπίου και βρίσκεται σε ενεργά λατομεία μαρμάρου στην περιοχή της Έξω

Μεριάς. Το έργο τέχνης συνδυάζεται με τον τοίχο και το περιβάλλον, δημιουργώντας μια αίσθηση αρμονίας μεταξύ του ανθρώπου και του φυσικού κόσμου.

ΒΙΟ

Ο Franek Wardyński (γεν. 1989) είναι πολυεπιστημονικός καλλιτέχνης και σχεδιαστής με έδρα το Λονδίνο, τη Βαρσοβία και τη Στοκχόλμη. Η κύρια εστίαση του Wardyński είναι στους τρόπους αφήγησης μέσω κριτικών εξερευνησών τέχνης, επιτόπιων έργων και ερευνητικών περιπετειών. Εξερευνά έννοιες όπως ο κανιβαλισμός του πολιτισμού, η τέχνη της γης και τα ζητήματα της μετάφρασης, μέσα από ένα ευρύ φάσμα μέσων όπως η χαρακτηριστική, η γλυπτική και η περφόρμανς. Εξειδικευμένος σε εικαστικές εμπειρίες και νέες προοπτικές, το έργο του ενσωματώνει δημιουργίες πολυμέσων και εγκαταστάσεις για μουσεία, θέατρα και όπερες.

Σπούδασε στο London College of Communication, στο Central Saint Martins, στο Royal College of Art και στο College of Architecture στο Texas Tech University, ο Wardyński ίδρυσε το στούντιο του το 2015. Τα τελευταία χρόνια, ο Wardyński έχει συμμετάσχει σε πολλαπλές εστίες τέχνης και έργα πεδίου, όπως η Ακαδημία Τέχνης των Άλπεων για την Τέχνη της Γης και του Περιβάλλοντος στην Ελβετία και το πρόγραμμα Land Arts of the American West το 2019, καθώς και το πρόγραμμα Land Arts Adaptation το 2020, στο Τέξας των ΗΠΑ.

www.franekwardynski.com

Lily Clark (Αμερική) - Lintel Drop

[Lily Clark - The Inherited earth](#)

Το έργο Lintel Drop αντλεί έμπνευση από τα μαρμάρινα σιντριβάνια που βρίσκονται σε όλη την Τήνο, σχεδιασμένα να καθοδηγούν και να διανέμουν τα νερά που προέρχονται από υπαιθριες πηγές και τα οποία έχουν αλλοιωθεί από το ίδιο νερό το οποίο προορίζονταν να ελέγξουν, θολώνοντας τη γραμμή μεταξύ φυσικών δυνάμεων, διακόσμησης και λειτουργικότητας. Η Lily Clark επέλεξε να το εγκαταστήσει στη βόρεια όψη, ακριβώς κάτω από τη διαρροή νερού μιας πηγής που καταλήγει στην είσοδο του βοηθητικού κτιρίου. Το κομμάτι διαθέτει μια λεκάνη από μαρμάρινη πλάκα έξι πλευρών σε λεπτές φέτες ενωμένη με το ακατέργαστο, βαμμένο με σίδηρο μάρμαρο που βρέθηκε στο χώρο. Το Lintel Drop περιλαμβάνει μια δεξαμενή στην κορυφή της πόρτας που στάζει

αργά νερό σε μια λεκάνη κατά τη διάρκεια μιας ημέρας. Η λεκάνη έχει χαραχτεί περίτεχνα υποδηλώνοντας την πιθανότητα διάβρωσης ή σπάσιμο μέσω της συνεχούς επαφής με το νερό με την πάροδο του χρόνου.

BIO

Η Lily Clark είναι μια καλλιτέχνης που ζει μεταξύ της Ανατολικής Σιέρα και του Λος Άντζελες, Καλιφόρνια. Αφού έλαβε το BFA της από το Maryland Institute College of Art στο Το 2015, ξεκίνησε την πρακτική της στο κεραμικό στούντιο και έχτισε ένα διεπιστημονικό τη διαδικασία χρησιμοποιώντας ψηφιακές μεθόδους κατασκευής όπως η τρισδιάστατη εκτύπωση για τη δημιουργία προσαρμοσμένα εργαλεία για εξώθηση και διαμόρφωση αργίλου. Το έργο της διασχίζει τόσο την τέχνη όσο και σχεδίαση, και παρόλο που εργάζεται με υλικά όπως πέτρα, ρητίνη, ξύλο και μέταλλο, θεωρεί ότι το νερό είναι το κύριο μέσο της. Τα έργα της παρουσιάζονται από εκδόσεις όπως το Architectural Digest, το Sight Unseen και το περιοδικό New York. Το 2022, εξέθεσε νέα δουλειά στην Stroll Garden Gallery, Some Clouds και στο Design Miami. Αυτό το καλοκαίρι συμμετείχε σε ένα πρόγραμμα φιλοξενίας 6 εβδομάδων στο Shiro Oni στο Onishi της Ιαπωνίας,

δημιουργώντας στενές σχέσεις με ντόπιους λιθοξόους ενώ σμιλεύε τρία νέα υδάτινα αντικείμενα χρησιμοποιώντας την τοπική πέτρα Sanbaseki.

<https://lily-clark.com/>

Ζωή Τζίκα (Ελλάδα) - Elias Casanovas (Ισπανία) - “The archeology of a dialog”
[Elias Casanovas & Zoe Tzika - The inherited earth](#)

Η Ζωή Τζίκα και ο Elias Casanovas δημιούργησαν το έργο “Η αρχαιολογία ενός διαλόγου”, στο Λατομείο του Αγίου Ελευθερίου στον Πύργο στην Τήνο. Για να καταλάβουμε το γίνεσθαι αναζητήσαμε μνήμες και ίχνη του παρελθόντος. Συναντηθήκαμε με ανθρώπους που εργάζονταν ως μαρμαρογλύπτες ή βοηθούσαν τους γονείς τους στο λατομείο, να δουν μέσα από τα μάτια τους. Το λατομείο μας αποκαλύφθηκε τόσο ως γεωλογικό όσο και ως ανθρωπογενές τοπίο. Στα σχήματα, τις εσωτερικές δομές και τις μορφές του βλέπουμε τη διασταύρωση γεωλογικών ροών με ανθρώπινες τομές. Αυτό είναι το σημείο επαφής μιας αργής κίνησης εκατομμυρίων ετών με την επίμονη κίνηση εκατομμυρίων μικρών χτυπημάτων. Η μετάβαση από τη μεγάλη στη μικρότερη κλίμακα, την ανθρώπινη κλίμακα.

Από αυτόν τον διάλογο μεταξύ ανθρώπων και μαρμάρου εμφανίστηκαν μονοπάτια, σπίτια, γλυπτά, ναοί και νοήματα. Οι άνθρωποι διαμόρφωσαν το υλικό και το υλικό τους διαμόρφωσε. Μια παλιά σοφή φωνή είπε: «Του δίνεις και σου δίνει πίσω». Κάπως, μια μορφή αγάπης. Και αυτό είναι το λατομείο και τι μπορούμε να πούμε για αυτό.

BIO

Η Ζωή Τζήκα και ο Ηλίας Καζανόβας είναι αρχιτέκτονες των οποίων τα αντίστοιχα έργα μελετούν τη σχέση των ανθρώπων με το περιβάλλον τους με διαφορετικούς τρόπους. Η Ζωή αποφοίτησε από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και σήμερα είναι υποψήφια διδάκτωρ στο Πολυτεχνείο της Βαλένθια, με θέμα την οικονομική και βιώσιμη στέγαση. Διερευνά τη συμμετοχή της κοινότητας και εναλλακτικά μοντέλα στέγασης. Ο Ηλίας είναι αρχιτέκτονας τοπίου, έχοντας αποφοιτήσει από το ETSAV – Πολυτεχνείο της Βαρκελώνης. Στην πρακτική του κατανοεί το τοπίο ως την ταυτότητα που προκύπτει από τη δυναμική μεταξύ επικράτειας και ανθρώπων. Ο στόχος αυτής της σύλληψης είναι να κατανοήσει πώς να συμπεριλάβει πολιτιστικές και οικολογικές πρακτικές μέσω του σχεδιασμού τοπίου.

Επισκέπτες

ΙΑ εργαστήριο ζωγραφικής ΑΣΚΤ

Οι Καλλιτέχνες Φοιτητές διοργάνωσαν ένα διήμερο Workshop στο λατομείο του Πύργου με Έργα Land art. Δημιουργήθηκε ένα συλλογικό έργο με αναφορά στην αρχετυπική εικόνα της αίγας και άλλες διάσπαρτες καλλιτεχνικές χειρονομίες.

Συμμετείχαν:Μαριάννα Αντιόχου, Αλεξάνδρα Αψωκάρδου, Κατερίνα Κουκουτσάκη, Γιάννης Καλερίδης, Χρυσήδα Λαϊνοπούλου, Αλέξανδρος Λέρνης, Σίλια Οικονομίδου, Κατερίνα Σκόρδου, Αλέξης Τέτσης, Έλενα Στίγκα, Κωνσταντίνος Χατζάκης, Αλέξης Τέτσης.

Επιβλέπων Καθηγητής, Τζίμης Ευθυμίου.